

кото се отива по-нагоре, толкоз реката става по-малка, по-тясна, но по-буйна, по-палава и по-бъбрива.

През малка пролука между клоните и листата, Орфей наблюдаваше какво става в родния му дом. Той видя двама непознати мъже, въоръжени със секири — също като пазачите в сто-

лицата, и разбра че това са от ония, които го чакат за да го заловят като се върне. Те си шушукаха нещо, сетне слязоха по пътеката към реката. След това на двора излезе майка му. Орфей се задъха от вълнение, стори му се че сърцето му спря да бие за миг, дори усети че свят му се зави. Тя беше отпаднала, приведена, убита от мисъл и скър-